

Nr 456.

Av herrar **Hansson** i Skediga och **Carlsson** i Bakeröd, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 332, angående statsbidrag till social hemhjälpsverksamhet.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 332 om statsbidrag till hemhjälpsverksamhet har föreslagits, att statsbidrag skall utgå till en hemvårdarinna per 2000 invånare på landsbygden och 4000 invånare i städerna.

Bestämmelsen kan synas vara betydligt gynnsammare för landsbygdens vidkommande än för städernas del. De faktiska förhållandena synas emellertid jäva en dylik uppfattning.

Till grund för reglerna om statsbidrag bör ligga icke endast kommunens invånarantal utan också dess ytvidd. Den glesa bebyggelsen och de stora avstånden på landsbygden innebära att 2000 personer äro utspridda på ett mycket stort område. Fara föreligger att området blir alldeles för vidsträckt för att en enda hemvårdarinna förmår sköta sina arbetsuppgifter. Därtill kommer att arbetet i lanthemmen, särskilt småbrukarhemmen, är synnerligen krävande, på samma gång som de sämre kommunikationerna förorsaka tidsödande resor. Många gårdar ligga så avsides att de framför allt vintertid endast kunna nås till fots eller med skidor.

Under sådana förhållanden kan den sociala hemhjälpsverksamheten ej lämna det bistånd, vilket är avsikten med verksamheten. Fullt statsbidrag borde därför lämnas för en hemvårdarinna per 1500 invånare, och i övrigt bör hänsyn tagas till kommunens storlek i fråga om arealen. Det föreslås i propositionen att landskommunerna skola äga företrädesrätt till statsbidragen till hemhjälpsverksamheten, vilket vi skänka vårt fulla erkännande. Men trots det kan förhållandet bli det icke avsedda. Man måste nämligen räkna med att hemvårdarinnorna söka sig till kommuner med ganska tät bebyggelse och små avstånd. De i dessa avseenden sämre lottade kommunerna få säkerligen stora svårigheter att ordna hemhjälpen på ett tillfredsställande sätt. Och det är kanske just på dessa platser, som en väl ordnad hemhjälp behöves allra bäst. Den ovan föreslagna ändringen av bidragsreglerna synes åtminstone delvis undanröja svårigheterna.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådana ändringar i Kungl. Maj:ts proposition, att statsbidrag utgår till en hemvårdarinna per 1500 invånare i kommun på landsbygden och att i övrigt tillbörlig hänsyn tages till kommunens ytvidd.

Stockholm den 23 oktober 1943.

K. E. Hansson,
Skediga.

C. O. Carlsson,
Bakeröd.
